

АНАХАРСІС (грец. Αναχάρσις; остання чв. 7 — серед. 6 ст. до н.е.) — напівлегендарний скіф. мудрець. За деякими антич. авторами, один з канонічної групи «Семи мудреців». Батько — скіф. цар Гнур (син Ліка), мати — ел-лінка. Подорожував по Елладі (сучас. Греція), де здобув славу мудреця; спілкувався з багатьма політ. діячами. Статуя А. стояла в Афінах (нині столиця Греції). Після повернення в Скіфію А. убив рідний брат — цар Савлій. За свідченням *Геродота*, «він заги-нув через те, що хотів завести іно-земні звичаї, і через те, що спілку-вався з еллінами» (кн. IV, 77). 50 сентенцій А. згадувались у творах багатьох філософів та істориків за антич. і візант. доби.

Літ.: Диоген Лазертский. О жизни, учениях и изречениях знаменитых философов. М., 1979; Геродот. Истории в дев'яти книгах. К., 1993.

A. C. Русєєва.

Анахарсіс. Мініатюрне зображення голови на гемі елліністичного часу.